

РЕШЕНИЕ

№ 6980

гр. София, 16.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 20.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Йорданова
Димитър Петров

при участието на секретаря Цветелина Заркова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **5005** по описа за **2023** година докладвано от съдия Пламен Горелски, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно, проведено по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба от адвокат – пълномощник на П. В. З., против Решение № 795/16.02.2023 г. на Софийския районен съд, НО, 100 състав, постановено по НАХД № 13025/2021 г., в частта, касаеща потвърждаване **НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ** № 20-4332-013830/10.08.2020 г., издадено от началника на сектор в отдел „Пътна полиция” при СДВР, относно наложено, на основание чл.175, ал. 1, т. 4 от Закона за движението по пътищата административно наказание „глоба“, в размер на 150 лв. и лишаване от право да управлява МПС, за срок от 2 месеца, за извършено нарушение по чл. 103 от същия закон (т. 1 от НП).

Касаторът определя съдебното решение, в потвърдителната му част, касаеща т. 1 от НП като неправилно, оспорвайки правните изводи на Съда. Твърди, че събраните доказателства сочат да не е осъществен съставът на визираното нарушение. В съдебно заседание касаторът е представляван от адвокат, който поддържа жалбата.

Ответникът не е представляван и не е заявил становище.

Прокурорът при Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, V^{ти} касационен състав, след като анализира

наличните в делото доказателства, доводите и възраженията на страните, съобразно чл. 218 АПК, приема за установено следното.

Касационната жалба е подадена в срока, определен в чл. 211, ал. 1 АПК, вр. чл. 63в ЗАНН от надлежна страна и е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Касационният съд е обвързан с посочените в жалбата пороци на решението (чл. 218, ал. 1 АПК), но за валидността, допустимостта и съответствието му с материалния закон следи служебно. Доводи за нищожност и недопустимост на обжалваното решение не са наведени с касационната жалба и Съдът не открива при извършената служебна проверка наличието на такива основания.

Въззивният съд правилно е установил фактическата обстановка, а именно: на 27.07.2020 г., около 21, 50 часа, в [населено място], по [улица], с посока на движение от [улица], към [улица], касаторът П. В. З. управлявал личния си лек автомобил; [улица], в района на кръговото кръстовище, в посока Софийски университет бил затворен за движение; по същото време служители на Отдел „Пътна Полиция“ - СДВР се намирали на кръстовището с [улица], в средата на пътното платно, като служебният им автомобил бил спрял перпендикулярно на платното платно, с включени светлинни сигнали; движението било спокойно, без други автомобили наоколо; един от служителите - свидетелят И. от мястото, на което се намирал подал на приближаващия от към [улица] и управляван от П. З. лек автомобил сигнал за спиране, със стоп палка, но той не реагирал на сигнала, а продължил в посока към площад „А. Н.“ и дори създал опасност за полицаия. Други полицейски служители, със служебни мотоциклети последвали л.а. „Пежо“, спрели го и го върнали на мястото на нарушението.

Въззивният съд е проверил обективно, пълно и всестранно релевантните за административнонаказателното обвинение по т. 1 от НП № 20-4332-013830/10.08.2020 г. факти и обстоятелства. Предвид твърденията на касатора, Съдът е обсъдил показанията на разпитаните свидетели, сред които и тези на св. И. (очевидец на нарушението), като се е мотивирал, защо ги е кредитирал. Обяснението на касатора, че е видял стачкуващи хора, но не и полицейския автомобил, който бил с пуснати светлинни сигнали, правилно са приети от СРС за защитна теза, неподкрепена от доказателства. Изясняването на въпросите, относно здравословното състояние на касатора и това, че е представил решение на ТЕЛК са ирелевантни за настоящия спор. В разпоредбата на чл. 103 от ЗДвП е предвидено да бъде санкциониран водач, „който при подаден сигнал за спиране от контролните органи водачът на пътено превозно средство е длъжен да спре плавно в най-дясната част на платното за движение или на посоченото от представителя на службата за контрол място и да изпълнява неговите указания“. Съответно санкцията за неговото неизпълнение е регламентирана с разпоредбата на чл. 175, ал. 1, т. 4 от ЗДвП. При ангажиране административнонаказателната отговорност на П. З. не са допуснати съществени нарушения на установените със ЗАНН процесуални правила.

Въззивният съд е постановил правилно и законосъобразно решение, което следва да бъде оставено в сила.

Водим от изложените мотиви и на основание чл. 221, ал. 2, изр. първо, предл. първо АПК, вр. чл. 63в ЗАНН, Административен съд София – град, V^{-ти} касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА в обжалваната част Решение № 795/16.02.2023 г., по НАХД № 13025/2021 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 100 състав, постановено по НАХД № 13025/2021 г.

Касационното решение е окончателно, и не подлежи на обжалване и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.